

London Fashion Week завершився голою модою

3 17 по 22 лютого тривав London Fashion Week, що входить у четвірку найпрестижніших тижнів моди у світі. Подію відвідали дизайнери, зірки і модні критики з більш ніж 25 країн світу. Найбільш обговорюваним став дебют дизайнера Робін Коулз, на показах якої моделі дефілювали голими, а обличчям колекції стала колишня міс Уельс Софія Кехілл, яка пройшла подіумом в одному лише капелюсі, будучи при цьому на восьмому місяці вагітності.

Донеччани з'їли 200-кілограмовий євро-торт

З нагоди святкування 100 днів, що залишилися до початку Євро-2012, донеччани приготували 200-кілограмовий торт-логотип приймаючого міста. Тортом-велетнем розміром 1,18 на 2 метри 26 лютого пригощали усіх охочих. Соладкий логотип міста готували три доби. Витратили на нього мішок муки, 800 яєць, 10 кг вишневого джему та літр коньячного сиropу. Гостей свята вітали талісмани турніру Славек і Славко. За свої розміри євро-торт потрапив до Книги рекордів України як найбільший соладкий символ турніру.

Реставратори повернули 150-річному роялю Лесі Українки «французьке» звучання

Леся Українка грала на роялі, який нині вважається одним із найцінніших музичних інструментів, що збереглися на території України.

Цікава випала нагода — потрапити в будиночок Лесі Українки в Колодяжному, аби доторкнутися до клавіш її особистого фортепіано. Це здається майже дивиною, але старовинний рояль, що належав поетесі, й понині в робочому стані та досі вражає вишуканістю форми і звучання. Приворожує матовий блиск палісандрового дерева, з якого виготовлений корпус інструмента.

Випущений у 1860 році, своєю довговічністю благородний інструмент завдячує, крім, звісно, щасливих обставин, що вберегли його від знищення, ще й майстерності французьких творців роялів відомої фірми Ignace Pleyel. Це виробництво існує у Франції й донині, і — як і в поминальному столітті — роялі «Плейєль» виготовляються в основному на спеціальні замовлення, згідно з індивідуальними побажаннями покупця. Незважаючи на впровадження сучасних технологій, характерна ознака — «легкість» і «жива» механічна пружність клавіатури — зберігається й у сучасних моделях Ignace Pleyel. Така якість набувалася роками та відшліфовувалася за участю славетних композиторів — Равеля, Дебюссі, Шопена, які віддавали перевагу саме роялям Ignace Pleyel. На сайті фірми знаходжу сучасну модель L'Pleyel P190. Підставка для педалей у формі ліри, строга вишуканість ліній оздоблення — вгадуються риси 150-літнього «пращура», екземпляр якого можна побачити і навіть почути у Колодяжному.

Про особливе, «французьке», звучання цього інструмента, а також про його місце у житті й творчості Лесі Українки спілкуюсь із піаністкою, професором, соліст-

кою Національного будинку організації та камерної музики (Київ) Наталією Свириденко. Експерт-музикознавець, саме вона разом із київським реставратором Ярославом Пінчуком у травні та липні 2008 року провели реставрацію «Лесино-го фортепіано» та відновили його звучання.

— Цей рояль, — каже пані Наталя, — своєрідний місток між теперішнім і минулим. Він з'єднує нас із тим звуковим простором, який оточував Лесю Українку. Більше того, музичний інструмент — це не просто предмет побуту. Можна вважати, що рояль був ніби частиною натхнення поетеси, адже під час гри на ньому в Лесі Українці народжувалися нові образи чи сюжети її майбутніх творів.

Цікаво, що без музики родина Косачів не уявляла собі дозвілля, відпочинку. Тому, коли їхали жити до Києва, рояль везли з собою. Верталися на літо в Колодяжне — з ними повертався і рояль. Нині «живий» Лесин рояль, очевидно, «пожвавлює» і образ самої Лесі Українки. Олена Пчілка так згадувала про гру своєї доньки: «Леся дуже добре,

цілком не по-панянському грає на фортепіані, особливо українське, грає й інші речі, і це ж тільки одну зиму бравши лекції музики». Подруга Лесі, Оксана Стешенко, писала у своїх спогадах: «Леся сама любила імпровізувати, і її імпровізації завжди були сумні та ніжні. Я дуже любила її слухати, але грала Леся лише в інтимному оточенні, коли слухали її я або хтось із найближчих осіб. На людях же ніколи не грала». Музика, що звучала у виконанні Лесі Українки, розширювала її внутрішній світ, була його відображенням.

За словами Наталії Свириденко, на території України є три найбільш раритетні роялі: рояль із родини Терещенків австрійського майстра Йогана Шанса — у Національному музеї історії України, рояль роботи німецького майстра фірми «Шредер» (на ньому грав Ференц Ліст) — у Одеському будинку вчених, а третій — у селі Колодяжне на Волині. Й за це — нехай і символічне — третє місце у рейтингу музичних раритетів ми знову-таки завдячуємо славетній родині Косачів, що залишила по собі літературну та музичну спадщину.

Дмитро УРАЄВ

ЧЕМПІОНАТ

У луцьких волейболісток великі шанси здобути «золото» Суперліги

У вихідні, 25 і 26 лютого, команда «Континіум-Волинь-Університет» у домашніх стінах приймала своїх затятих суперниць із Южного — «Хімік». У Луцьку проходили матчі XI туру регулярного чемпіонату серед жіночих команд. Зустрічі в Луцьку передусім були визначальними саме для чинних чемпіонок України — «Хімік». За підсумками X туру вони лідирували в чемпіонаті, але за втраченими очками поступалися і «Континіум-Волині», і «Северодончанці». Тому волейболісткам із Южного конче потрібно було перемогти в Луцьку. Що вони й зробили. У суботу, 25 лютого, гості з півдня вирвали перемо-

гу в господарок майданчика в п'ятій партії. А в неділю, 26-го, лучанки «здали» суперницям три партії, перегравши дівчат із «Хімік» лише в одній. Можливо, на гри волинянок позначилася відсутність на майданчику нападниць Олени Туркули, яка була дуже активною у першому матчі. Та в неділю у неї піднявся тиск і носом пішла кров. Олена все ж з'являлася на площадці, але грати на повну силу, звісно, не могла.

Таким чином «Континіум-Волинь-Університет» із другої сходинки у турнірній таблиці опустилася на третю, пропустивши вперед «Северодончанку». «Домашня» поразка однозначно засмутила воли-

нянок і їхнього головного тренера Богуслава Галицького. Але особливо — ліберо Оксану Підгурську, яка 26 лютого відзначала день народження.

Та виправити ситуацію луцька команда ще може — у домашніх матчах із «Северодончанкою», що відбудуться 17 і 18 березня. У цьому сезоні команди вже зустрілися чотири рази, і щоразу перемогу святкували підопічні Галицького. Богуслав Андрійович так прокоментував зустріч із «Хіміком» і майбутнє протистояння з «Северодончанкою»: «Так, ігри з «Хіміком» важливі, але визначальними для нас у регулярному чемпіонаті стануть усе ж таки матчі з «Северодончанкою».

Ольга ЮЗЕПЧУК

ДОВІДКА

Перебуваючи у вищій лізі, волейболістки з Луцька тричі ставали срібними та двічі — бронзовими призерами чемпіонату України. У грудні 2011-го команда «Континіум-Волинь-Університет» завоювала золоті нагороди Кубка України сезону 2011-2012 років. У напруженому фінальному поєдинку лучанки з рахунком 3:2 перемогли господарів майданчика — южненського «Хімік». «До цього жодна команда з Волині не досягала таких результатів у ігрових видах спорту, — наголосив президент волейбольного клубу Степан Івахів. — Завоювавши Кубок України, ми здобули право брати участь у європейських кубках, які відбуватимуться восени. Зараз же «Континіум-Волинь-Університет» прагне стати чемпіоном серед команд Суперліги».

КУЛЬТУРНА ПРОГРАМА

У Луцькому замку британці змонтують диво-інструмент

У травні в Луцьку знову звучатимуть «Музичні діалоги». Міжнародний джазовий фестиваль вируватиме 18-19 травня у замку Любарта. Організовує розвагу в рамках святкування Днів Європи Луцький джазовий клуб спільно з мистецькою організацією з Великобританії Jack Drum Arts.

Родзинкою щорічного фестивалю стане встановлення перкусійного музичного інструмента, якому нема аналогів не тільки в Україні, а й в усій Східній Європі. Директор Луцького джазового клубу Олена Хаджіоглова розповіла, що шестеро британських музикантів змонтують диво-інструмент у замку, а після завершення фестивалю подарують його лучанам, аби кожен охочий міг видобувати з нього звуки.

Музиканти приїдуть у Луцьк за три тижні до фестивалю. Матеріали вони привезуть свої, але монтуватимуть і налаштуватимуть інструмент у Луцькому замку, — пояснила Хаджіоглова.

Співкоординатор проекту Джулі Уорд повідала, що інструмент, який оселиться у замку, є втіленням експериментальних досліджень її чоловіка Патріка Бартона, який захоплюється фольк-

музикою. Британка уточнила, що концепція інструмента об'єднує ідеї полінезійського барабана та маримби. Конструкція складатиметься з алюмінієвих трубок і дерев'яних частин. Очікуваний результат — оригінальна звукова скульптура.

Подібний інструмент встановлений у Королівському парку в Единбурзі, є по одному в Ірландії та Швеції, — розповіла Джулі Уорд. — Кожен інструмент унікальний, оскільки створюється для конкретного місця, яке має свою акустику. Власне, тому його монтування займає три тижні. Звук буде дуже витончений і гарний, — запевнила британка.

Ольга ЮЗЕПЧУК

НАША ГОРДІСТЬ

У Відкритому чемпіонаті Росії з карате перемогли українці

Лучанка Ольга Ліщук та Дмитро Волинець

червні виступити на чемпіонаті світу з карате.

У Нижній Новгород приїхало 350 чоловік із 40 команд, — розповідає Дмитро Волинець. — Змагання проходило два дні на трьох татами. Це був найсильніший турнір, який проводиться перед чемпіонатом світу. Спортсмени, які посіли перші місця, виграли у чемпіонів Росії усі чотири бої. Росіяни, як завжди, були шоківани успіхами українців, оскільки окремі з їхніх спортсменів були важчими за наших на 25 кг.

Лучанка Ольга Ліщук стала третьою. Можливо, трохи забракло досвіду. Через це й програла чемпіонці світу. Найважчим виявився бій Павла Бугайова — після перемоги у першому він через перевантаження потрапив у лікарню і на наступний бій уже не вийшов.

Дмитро Волинець повідав «Відомостям», що п'ять років поспіль їхню команду підтримує нинішній депутат облради Степан Івахів. Саме завдяки йому спортсмени мали змогу брати участь у змаганнях в Японії, Китаї, Кореї, Іспанії та інших країнах світу, зарекомендувавши себе однією з найсильніших команд. Степан Петрович пообіцяв спортсменам, що й надалі спонсоруватиме Українську федерацію Кіокусін-Будо Карате.

Людмила ШИШКО

